

Zaproszenie

Otwarcie Wystawy Malarstwa Anny Dąbrowskiej (1979 – 2002)

7 grudnia 2024 r., godz. 11.00
Muzeum Tradycji Kolejowej w Węgorzewie

Fundacja Dziedzictwo Nasze ma zaszczyt zaprosić Państwa na otwarcie wystawy malarstwa **Anny Dąbrowskiej**, które odbędzie się w sobotę **7 grudnia 2024 r., o godz. 11.00** w **Muzeum Tradycji Kolejowej** (ul. Jaracza 4, 11-600 Węgorzewo).

ANNA DĄBROWSKA (1979 – 2002), JAN WIŃCZA (1952 – 2005)

Od wczesnego dzieciństwa unieruchomiona była przez dziecięce porażenie mózgowe pod postacią spastycznego porażenia czterokończynowego...

Jedyną dostępną jej szkołę ukończyła o dwa lata wcześniej niż jej rówieśnicy, z bardzo dobrym wynikiem. Mądra i troskliwa miłość babci dała Ani poczucie własnej wartości, pozwoliła zapomnieć o ściągniętych mięśniach i nieposłusznym ciele. We wszystkich poczynaniach, w dążeniu do realizacji własnych potrzeb Ania pamiętała o tym, że każde życie jest szansą i wyzwaniem. Na przekór własnym ograniczeniom podjęła wysiłek odkrywania najpełniejszego sensu własnego istnienia.

Malować zaczęła w 1992 roku... przypadkiem. Trafiła wówczas do szpitala i bardzo źle znosiła atmosferę izolacji. Lekarze i pielęgniarki z węgorskiego oddziału pediatrycznego dali jej farby i papier by jakoś uatrakcyjnić długie godziny w szpitalnym łóżku. Powstała wtedy pierwsza praca – łąka pełna kwiatów. Później namalowała pierwsze drzewo, odważyła się rysować ołówkiem... Jej usta, które przejęły funkcję rąk, zaczęły wyczarowywać nastrojowe pejzaże i martwe natury. Ustami rysowała, malowała, pisała na komputerze. Malarstwo stało się dla niej najskuteczniejszym sposobem przekazywania uczuć i wyobrażeń o rzadko oglądanym świecie zewnętrznym. Początkowo jej prace były jednak szare i pozbawione barw, ponieważ świat znała głównie z czarno-białego ekranu telewizora. Kiedy jednak babcia kupiła nowy telewizor – ożyły ostrymi kolorami, zaczęły powstawać bajecznie kolorowe abstrakcje.

- W 1995 roku wzięła udział w Wojewódzkim Forum Twórczości Artystycznej „Sprawni inaczej” w Augustowie, w którym jej rysunki zostały wyróżnione. W kolejnych latach zdobywała w tym konkursie wyłącznie pierwsze nagrody.
- W 1998 roku – jako piętnasta polska stypendystka – dołączyła do Światowego Zrzeszenia Artystów Malujących Ustami i Nogami z siedzibą w Lichensteinie. Uwierzyła wówczas, że jej praca twórcza ma sens i wartość.
- Wielokrotnie uczestniczyła w wystawach zbiorowych: w Augustowie (1995, 1996, 1997), Węgorzewie (1997), Szczycinie (2000), Mikołajkach (2000), Mrągowie (2000). Miała też wystawy indywidualne: w Węgorzewie (1996, 1997, 1998, 2000, 2001), Nałęczowie (1999), w Czarniachowsku i Kaliningradzie (2003). Kiejdanach (2005), Wilnie (2005) i w Daugawpils (2007).

Nauczycielem i opiekunem artystycznym Ani był plastyk z węgorskiego Domu Kultury Bernard Nowosad, który udzielał jej regularnych lekcji. Zawsze też towarzyszył jej wujek Jan Wińcza, który opiekował się Anią po śmierci babci. To on na co dzień pomagał malować, podawał narzędzia, gruntował papier, czasami coś podpowiadał... Później (już po śmierci siostrzenicy) sam zaczął malować i rzeźbić. Nie zdążył jednak w pełni rozwinąć swoich zdolności – zmarł w 2005 roku.

Oprac. Wanda Pisarek

Bibliografia:

1. Gójska Katarzyna: *Nie spinaj się, dziecko, nie spinaj* // Gazeta Polska. – 2001, nr 31 (420), s. 12 – 13
2. Nowosad Bernard: *Ania odeszła*.
3. Nowosad Bernard, Nowosad Dorota: *Anna Dąbrowska – malarstwo, rysunek [informator do wystawy]*. – Węgorzewo [2001]
4. Piskorz Małgorzata: „Moja” Anka Dąbrowska // Kurier Węgorski. – 2003, nr 1, s. 24